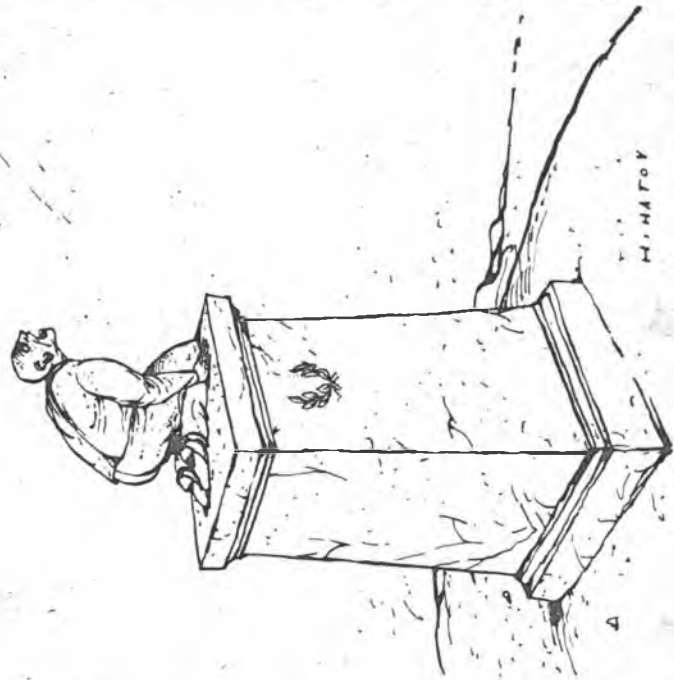

Mnoho lidí se ocitlo v situaci tohoto ubožáka ze jména na severní Moravě. Těch pár vojáků, asi 600/kteří byli nasazeni bylo uboze málo. Zatímco peřektně připravená jednotka v Havlíčkově Brodě - útvar rychlého nasazení již od soboty čekal na vyzvání. Vt.

Mojmir Mihatov

"Vjesnik" 19.8.1990

Když jsem se brodil i pílmetrovým proudem vody před šumperským nádražím v pondělí ráno nečekal jsem že je to 1000 letá voda. Vt.

Političtí vězni zemřelí? ve vazbě./Dosud nepublikováno/

- L a u š m a n Bohumil, nar.30.8.1903, velezrada, vyzvědačství, selhání srdce 9.5.1963, věz. Ruzyně.
- Š r á m e k Karel, nar.11.10.1910, velezrada, zemřel na mrtvici 16.11.1961, Příbram.
- N e j e z c h l e b Jindřich, nar.9.1.1915, velezrada, vyzvědačství, infarkt 10.8.1957, Příbram.
- M i c h a l e c Ondrej, nar.14.6.1907, velezrada, krvácení do mozku, zemřel 3.2.1957, Příbram.
- Z b o ř i l Jan, nar.22.12.1922, velezrada, smrtelný úraz 18.4.1957, Příbram.
- D o u d ě r a František, nar.18.8.1930, velezrada, vyzvědačství, smrtelný úraz 11.10.1957, Příbram.
- Z e l i n k a Viliam, nar.6.6.1933, velezrada, zemřel po operaci nádoru mozku 29.11.1957, Příbram.

U v n i t ě ř č í s l a :

Pokračování

1. Hornický spolek B a r b o r a: Záměr vybudování hornického skanzenu Vysoká jedle v Jáchymově.
2. Ing. Cldřich T i h e l k a: "Případ Havel" je záležitostí všech členů KPV...!
3. Prof. Libor B r o m: Komplex méněcennosti
4. Prof. Milan Z e l e n ý: Hospodářství s "úsměvem a knír..."

Předpokl. cena: 2,- Kč MČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1973 - 1975

o b n o v e n o 1987 ročník 14 číslo

Vydává: Vladimír Hajný Red.

ČSA 34, 787 01 Šumperk rada: +Julius A. Varga

Uzávěrka: 7.7.1997

KOMPLEX MĚNĚCENNOSTI KOMUNISTŮ A KOLABORANTŮ

Prof. Dr. Ing. Libor Brom

Odkud se bere ta komunistická a kolaborantská nenávisť vůči exilu, která napořád číší z chování a projevů sametových potentátů všeho druhu - od vůdců rozbité Československé republiky až do posledních režimních panáků ve starých strukturách?

I když v poslední době komunisté a kolaboranti se náhle snaží k nám exulantům z nacismu a komunismu, jaksi přiblížit, proč přesto cítíme, že jsou to od nich jen prázdná gesta? Proč za dlouholeté útoky a urážky na naše hlavy v exilu vznesené, za opakované mrzkosti vůči našim rodinám, přátelům a známým ve vlasti projevené a za drzá obvinění, že celý národ včetně exulantů je komunismem vinen, nikdo se ještě exulantům neomluvil?

Nedivme se proč! Komunisté a kolaboranti si zvykli neomluvat se nikomu. Vždyť panují nad národem, který si za půl století přece zvyknul přijímat od svých pánů vše. Nad národem, který po léta za nacismu se přece naučil, aby přežil, mlčet a makat pro slávu nacistických zlodějů, násilníků a vrahů při jejich dobývání světa v přišeré rasové válce na všech frontách. Nad národům, který pak po dalších čtyři desetiletí za komunismu se přece naučil, aby přežil, zase říčet a fvat svůj souhlas pro slávu komunistických zlodějů, násilníků a vrahů při jejich dobývání světa v přišeré třídní válce na všech frontách.

Nedivme se tedy, že komunisté a kolaboranti jsou arogantní. Vždyť

už svou druhou a třetí gamiturou panují jakoby nic nad našim národem, který po generace musil myslit, mluvit a jednat jen podle jejich vůle, který od jesli - přes všechna totalitní základní, střední a vysoká učiliště, ideologická školení, vojenská cvičení, podnikové aktivity, závodní desitiminutovky, kolchozní brigády, masové manifestace a májové marše - si přece musil zvyknout na neustále komunistické podvody, násilí a zločiny. Nad národem, kterému nacisté přece pořádně zkroutili Boží kříž do ohavného hakenkrojce a komunisté navždy sklátili národní znak pravdy svým kladivem a srpem.

Opravdu nedivme se, že komunisté a kolaboranti se k nám chovají tak, jak se chovají. Vždyť oni jsou přece ta individua, která uprostřed národní katastrofy čtyřicátých, padesátých a šedesátých let se nejen snažil a rasovou, třídní a kulturní genocidu přežít, ale která se nakonec rozhodla ku provádění te hrůzné genocidy přidat a z ní co nejvíce vytěžít. Individua, která v hrůzných letech komunistického útoku na náš národ a celý svět, vyhánění lidí do otrocké roboty, vyvlastňování, vyvražďování a válčení, si lebedila jakoby nic. Individua, která se obohacovala majetky druhých, přezírala cizokrajnými pochoutkami, flákala po zahraničí, psala o tom romány a dramata, udivila si státní ceny a řády a nakonec připravovala své pohodlné dožití v budoucnou cestou "sametové revolu-

ce".

Opravdu nedivme se vůbec tomu, v jakém duševním stavu se nalézají tato komunistická a kolaborantská individua, která si panovala, zatím co národ kolem nich přežíval v zoufalství a byl zavražďován, zavírán, týrán, odsuzován a oddělován. Individua, která se spáhla s největšími vrahy dějin z Moskvy, zatímco národ kolem nich byl systematicky ničen tak, že se mnozí z vlastní utikali - někdy doslova přes minová pole, elektrické dráty a za strelby kulometů - do neznámé ciziny.

Ano, opravdu nedivme se ničemu. Neboť komunisté a kolaboranti mají příliš obtížné svědomí, aby se mohli dívat do minulosti. Jejich svědomí je doničeno půlstoletým navykým materialismem, oportunismem, cynismem a nihilismem - pohanstvím.

Co za daných okolností může národ od komunistů a kolaborantů, čekat? Přesně to, co si oni po desítiletí zvykli dělat, to jest zajišťovat svá koryta před národem, zneužívat svou moc nad národem, rozprodávat majetek národa, rekrutovat další kolaborantské garnitury z národa, cestovat po světě za peníze národa a spřáhat se všude s podobnými proradnými individui jako jsou oni sami.

A co můžeme my exulanti od takových komunistických a kolaborantských individui čekat? My, kteří jsme se proti svému očekávání ocitli v daleké cizině, musili začít

Nezbývá mi nic jiného než se vrátit k rozhodnutí Ústavního soudu ve věci našich exulantů a článkem prof. Libora Broma upozornit na tuto nespravedlnost. Tím, že ÚS rozhodl, že exulanti mohou mít jen jedno občanství připravil tyto naše občany o jejich základní lidská práva a to několikrát osobně. Až dosud jsem Ústavní soud většinou za nejdůležitější součást naší justice považoval. Bohužel toto tomu již nenasvědčuje.

nový život, vybudovat si nová zivobytí, nabýt nová vzdělání, vyvinout nová povolání, vystavět nové domovy, založit nová přátelství a vzkrísit nové naděje na lidskost a spravedlnost? My exulanti, kteří jsme po celou dobu bojovali tělesně, duševně, politicky a finančně za udržení existence svobodného světa před roztažujícím se komunistickým imperialismem. My, kteří při tom z exilu podporovali národ v zubožené vlasti penězi, dary a virou, že pravda zvíťazí. My exulanti,

kteří nikdy nepodlehli komunistickým lžím, nikdy nepřivýkli komunistickým podvodům a nikdy se nepoddali komunistickým násilím. Kteří nemáme nic společného s komunistickou hroznou minulostí a proslanou přítomností.

My exulanti můžeme od komunistů a kolaborantů čekat přesně to, co jsme od nich po desítiletí dostávali - zášť a závist, přetvářku a lež. Komunisté a kolaboranti musí zavídat a nenávidět, musí se přetvářovat a lhát. Nemohou jinak. Mají

před svobodnými exulanty hrozný komplex méněcennosti a v ústech palčivou pachut' z primitivismu svých myslí a prázdnoty svých srdcí. Komunisté a kolaboranti se nám nemohou ani podívat přímo do očí. Něco je stále trápi.

Mají strach ze spravedlnosti, která je nemine.

Ano, musí to být hrozné, když jejich přetvářené svědomí propuká a ozývá se hlasem milionů navždy odeslých, ožebračených a umučených, který je volá na soud Boží.

"SVĚDOMÍ" č. 7/1994

Hospodářství s "úsměvem a knírkem"

Prof. Milan Zelený

Tímto podtitulkem (Economics with a smile and a mustache") charakterizuje Jane Perlez neobvyklou situaci v čs. hospodářství (New York Times, 31. ledna 1994) v článku, který poměrně kladně hodnotí současný úspěch a prosperitu v čs. hospodářství, obzvláště v porovnání se všemi sousedy, Němci nevyjímaje.

Ten "úsměv a knírek" je odvozeno z charakteristiky Rudolfa Baránka, předsedy Svazu podnikatelů: "Nemůžete jim prostě nabídnout úsměv s knírkem a říci, že trh všechno vyřeší."

Samozřejmě, že můžete, můžete slíbit a nabídnout cokoli. I těch knírků a úsměvů může být nabídnuta celá řada. Co však hospodářství?

Čím se tedy čs. hospodářství liší od všech svých sousedů? Především 3,5% nezaměstnaností (po Luxembursku nejnižší v Evropě), v Praze dokonce nedostatkem pracovních sil - a přebytkovým rozpočtem. Jak je to možné? Protože ČR neprošla šokovou terapií, jako např. Polsko, ale postupnou a gradální transformací spojenou se

jménem Václava Klause, piše Perlez.

Samozřejmě, že růst hrubého domácího produktu zůstává v ČR v roce 1993 negativní až nulový (v Polsku + 4,5%) a žádná restrukturalizace, bankroty či oddlužení nenastaly. V roce 1993 ČR navštívilo 70 milionů turistů (o 10 milionů více než Francii), kteří přinesli přes US\$ 1,3 miliardy. Dnes je Praha již dražší než Brusel (Praha US\$ 273 denně, Brusel US\$ 271 a New York US\$ 330).

Automobil Škoda Favorit se dobře prodává v Anglii, protože výdaje na mzdy jsou v ČR již nižší než v Maďarsku a Polsku, o Německu ani nemluvě. Průměrná dělnická mzda je ve Škodovce US\$ 220 měsíčně, zatímco VW ve Wolfsburgu musí platit US\$ 4 000 měsíčně, piše Perlez. To se to potom konkuruje! Kdo na to asi doláci?

Jak je to možné? Perlez piše: "I když jsou dělníci placeni méně než dříve, vláda ČR ještě neslyšela žádné stížnosti od odborů. Jen v roce 1991 reálné mzdy poklesly o 24%, ale žádné stávky nebyly."

Přečteme-li si dnes ekonomická dílka prof. Milana Zeleného z New Yorku, kterými zasypával naše sdělovací média v době, kdy to bylo velmi aktuální zjistíme, že měl hlubokou pravdu. Musím se mu omluvit, že jsem vedle publikací některých jeho článků, jim příliš nevěřil a dával jsem za pravdu "úsměvu s knírkem" pro jeho libivá a jednoduchá řešení. Vů.

 Svědomí

CONSCIENCE
Nezávislý čtrnáctideník
Roč. V., č. 7/1994

Časopis je pokračovatelem
"Našich hlasů" založených
v r. 1955 a "Vězně" v Kanadě.
Není určen pro výdělek!

Spolupracuje
redakční rada

Vydavatel a šéfredaktor:
MILO KOMÍNEK

Zástupce:
Ing. Oldřich Tihelka

Grafická úprava:
Markéta Chroboková

Vydává a tiskne:
Moravia Publishing Inc.
2096/A Dundas St. W., Suite 4
Toronto, Ont., Canada
M6R 1W9
Tel./Fax: (416) 539-9017

Redakce a administrace
v České republice:
SVĚDOMÍ
Pošt. schránka 70, Pošta 12
738 02 Frýdek-Místek

Tel./Fax: 0658 348 63
Vedoucí: Petr Kominek

Administrace:
Gabriela Žvaková

Vybízí dvakrát měsíčně

Redakce za podepsané články
nenese zodpovědnost
a nemají se o jejich obsahu
stotožňovat.

Nevyžádané rukopisy
se nevracejí.

Stanovisko

Konfederace politických vězňů České republiky k ustavení nové komunistické strany

Ministerstvo vnitřní České republiky registrovalo nové politické uskupení - Stranu československých komunistů /SČK/. Nebylo by na tom nic podivného, kdyby se nejednalo právě o komunisty. Ať se snažíme pohlízet při respektování současného právního řádu na tento úřední akt sebeobjektivněji, nemůžeme konstatovat nic jiného, než že jde o plánovanou provokaci, kterou úředníci ministerstva spolklí. Nevíme jak, zda s chutí, s odporem, z nedostatku znalosti nedávné historie, či z navýty

Český výbor pro převoz a umístění sochy PANNY MARIE z exilu

Vážení přátelé v zahraničí!

Český výbor pro převoz a umístění sochy Panny Marie z exilu, si dovoluje oznámit, že připravuje slavnostní instalaci sochy Naší Pani z exilu v areálu Strahovské zahrady premonstrátského kláštera. Tento velkorysý dar našich krajanů byl v loňském roce převezen z kláštera v Lisle u Chicaga a od 4. září je socha Panny Marie v bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Strahově.

Slavnostní instalaci připravujeme na sobotu 7. května. Dovolujeme si Vás na tuto událost co nejsrdečněji pozvat. Program bude zahájen mší svatou v bazilice, potom půjdeme slavnostním průvodem k "přírodní kapli". Po bohoslužbě budeme pokračovat poutí k Pražskému jezulátku a do Týnského kostela. Na večer připravujeme setkání krajanů i domácích občanů při slavnostním banketu.

Nu tento slavnostní den budou navazovat další akce:

- v týdnu od 2. května bude možnost zúčastnit se poutě po českých a moravských poutních místech (organizuje Mr. Kavička Credotour, Prostějov, Melantrichova 31).

- 8. května bude pout' na Svatou Horu v Příbrami a pro zájemce bude následovat Velká Mariánská pout' Evropou (Lurdy - Fatima - Monserat - La Saletta - Einsideln atd.) ve dnech 8. - 22. května (organizuje Dr. Reichel, Agentura 97).

Zájemcům zašleme podrobný program a rovněž zajistíme vše potřebné s Vaším pobytem ve vlasti, t.j. ubytování, dopravu, návštěvu kulturních představení. Kontaktujte Poutní cestovní kancelář AGENTURY 97, tel.: 02/995 12 09, tel/fax: 02/995 10 35 Masarykovo nám. 15, 245 01 Jilové u Prahy.

Dr. František Reichel
tajemník

M. J. Pojezdný, O. Praem
opat strahovský, předseda

2

Kdyby byly úmysly zakladatele strany M. Štěpána tak čestné a nezahradné, jak se snaží tvrdit, nenažýval by členy tohoto uskupení komunisty, kromě toho československými, což dokládá vědomé ignorování současného stavu. Výraz komunismus ve všech mluvnických tvarech je příliš živou připomínkou teroru a zdeptání národní identity stejně, jako byl název jeho ideologického sourozence - nacismu. Rudý prapor s hvězdou, srpem a kladivem v nás, pamětnících, vyvolává i nadále pocity hrůzy a odporu jako před půl stoletím stejně rudý prapor s hákovým křížem, neboť oba tyto znaky - rudá hvězda a hákový kříž - byly symboly utrpení, poroby a bídý našeho národa

"Případ Havel" je záležitostí všech členů KPV ...!

Ing. Oldřich Tihelka

O soudním sporu Cibulka contra Havel, jež měl svou premiéru 14. prosince 1993 u obvodního soudu v Praze bylo napsáno mnohé, zřejmě však ne vše. A nepochybně bude ještě dlouho trvat, než se naše veřejnost dozví alespoň podstatné co by vědět měla, na co má konečně také právo...! Myslím tím podstatné informace o Václavu Havlovi, který, ať se na mne dívá kdokoli a jakkoli kriticky, je zejména po listopadu 1989 zahalěn mlhou nedůvěry a dohadů vyvolaných jeho postkomunistickou anebo prokomunistickou činností. K vyjasnění nepřispěje ani nejnovější Havlovo zastavení soudního stíhání Petra Cibulky za domnělou urážku výro- kem u soudu, údajně proto, jak se vyjádřil jeho mluvčí, že znění § 103 tr. z. není bez závad. Tento rafinovaný a oddalovaný záměr považují jako zbabělý čin Václava Havla, který se bojí pravdy. Proč zrovna on, protagonistista »pravdy a lásky«, utíká z bitevního pole? Nevzdávám se naděje a věřím, že ona Havlova obhajoba StB-áků a jejich spolupracovníků bude muset být odhalena a vystoupí nad hladinu setrvačnosti postkomunistické politiky. Oblovat masy frázemi a květomluvou se nedá plánovaně na dlouhou dobu. A je si třeba uvědomit, že čím dříve bude mít naše společnost v tomto jasno, tím lépe pro ni. Současná situace napomáhá komu-

nistům v rolích postkomunistů, což jedno jest.

V souvislosti s útočným »projevem« Václava Havla na adresu seznamu spolupracovníků, které byly zveřejněny v Necenzurovaných novinách a zpětným výrokiem Petra Cibulky vůči Havlovi, bylo slyšet mnohdy zcela protichůdné názory. Převážná většina se nepochybně postavila na stranu Petra Cibulky, ale byly i takové, které Václava Havla coby prezidenta stavěly do role politika, jemuž je dovoleno vše.

Mne především zajímal však názor politických vězňů a příznámce, že přímo s nedočkavostí jsem čekal, že k případu Cibulka contra Havel vydá ústředí Konfederace politických vězňů v Praze oficiální vyjádření. A musím prohlásit, že jsem zklamán tím, že se tak nestalo. Vždyť žaloba Petra Cibulky byla a je záležitostí především všech politických vězňů, byla vedena seriózně, Petr Cibulka nechtěl nic víc než omluvu, nedomáhal se peněžitého odškodnění jak to dělají mnozí jiní... A opět se ukázalo, že ústředí KPV zůstalo němé. Proč? Snad proto, že Petr Cibulka je u někoho na ústředí KPV »persona non grata«, že obnažuje zahalené zlořády a dělá to způsobem mu vlastním?

Jako člen KPV jsem až dosud nebyl seznámen s žádným oficiál-

3

ním vyjádřením ústředí KPV. Článek "Něco víc než politováníhodná událost", který byl uveřejněn ve »Zpravodaji KPV č. 3« je osobním názorem autora, jímž je předseda politické komise Miloš Slabák, což nelze považovat jako postoj výboru anebo předsednictva Konfederace politických vězňů. Proč až dosud tento orgán k tak vážnému případu mlčí(?) je pro mne (zřejmě i jiné) záhadou. Nebudu se tímto dále zabývat protože nechci a nechci proto, že celé pozadí vzniku KPV od samého začátku je velkou neznámou...!

Pozastavím se však u názoru předsedy politické komise KPV Miloše Slabáka, který, jak jsem se zmínil, je ve Zpravodaji KPV. Kdo se nad jeho názorem zamyslí dospěje k tomu, že je to názor »nemastný a neslaný«, stylizovaný tak, aby neublížil ani nepochválil. Takže jako obvykle! A aby snad někdo nepochyboval o jeho loajalitě k Václavu Havlovi neopomenul zdůraznit (a to několikrát), že Václav Havel JE prezidentem této země a jeho vystoupení na veřejnosti JE vystoupením prezidenta a dodal to nejdůležitější, že "...V demokra-

tické společnosti nemusí mít slova hlavy státu platnost zákona, ale nesouhlas s nimi lze provést kultivovaně, konečně kultivovanost je v tomto případě nutnos-

Podle stejného registračního modelu by ministerstvo vnitřní mohlo zaregistrovat s bohorovným klidem "nacionálně socialistickou dělnickou stranu Protektorátu Čechy a Morava", kterou by u nás založil některý z pohrobků Hitlera. Henlein nebo K H Franka. Proč ne, jde přece o novou stranu, která se zickla násilí. A ten Protektorát? Neбуд'ne malicherní!

"Zpravodaj KPV" č.2/Roč.2

Hovoříme plnými ústy o absenci mravnosti v naší společnosti. Povolení strany, která má ve svém názvu komunistická je zářným příkladem nemravnosti. Právní řád a dialekticky vykládaná lidská práva či občanské svobody se nemusí zrovna stotožňovat s pravdou a mravností. Je to absurdní konstatování, avšak legalizace oně - bolševické provokace tuto absurditu prokázala

Miloš Slabák

Stanislav Drobný

ty..." Což už vůči druhé straně, tedy vůči prostému občanovi, podle Miloše Slabáka nutně není...?

Být na místě autora článku velice opatrně a citlivě bych vážil slova o demokratické společnosti a o kultivovaném projevu. Projev není kultivovaný je-li jeho obsah urážlivý, potupný, nepravdivý a přednesený s úmyslem někomu ublížit, byť by jej přednesl představitel jakéhokoliv státu a třeba i veršovaný. Takový projev je projevem člověka zákeřného, který je vyjádřením jeho špatnosti s vědomím nepostizitelnosti. Od takových lidí at' nás chrání Bůh. Podle Miloše Slabáka byl krátký, ale pravdivý a výstižný výrok Petra Cibulky nekultivovaný. Budiž, názory jsou různé. Někdo má rád poezii, jiný realitu a smysl pro spravedlnost. A zejména ta v jedinci šiní obvodního soudu v Praze byla porušena právě Václavem Havlem. Samosoudkyně zde byla jen doložit. Václava Havla přijala jeho ekypa jako vítěze dobra nad zlem; reakci Petra Cibulky nazval Miloš Slabák jako vulgární gesto. Nu což, zřejmě i on zastává Werichovo "...lháři ve fraku každý věří."

Slova, která u obvodního soudu v Praze padla zůstanou jistě dlouho zahalena tajemstvím zakletého »šlemocna« prezidentů, kteří v naší zemi po únoru 1948 až do současnosti byli pány »Hradu«. A nezůstalo jen u slov obou stran, ale přibyla k nim slova další, vyslovená v nešťastné chvíli, navíc někým, od něhož by to sotva kdo čekal. Vyslovený výrok "Kdo uráží prezidenta, uráží celý národ..." pronesený časově bezprostředně po událostech u soudu, byl původně přísouzen Dr. Stanislavu Drobnému předsedovi KPV. A nebyl jsem sám kdo byl takto některým našim tiskem, ale i rozhlasem a TV infor-

mován. A že to u mnohých členů KPV vyvolalo nevoli a zklamání není třeba zdůrazňovat. Záporná reakce na pronesený výrok byla oprávněná, bylo však třeba slyšet i toho, jemuž byl výrok přísouzen a to předsedu KPV Dr. Drobného. Osobně jsem se od výroku jako člen KPV distancoval a prohlásil jsem, že "...učiním vše, abych se přesvědčil zda předseda tento výrok pronesl a v případě že tak skutečně učinil, potvrdí jen to, co se pro-

stalo. Tato slova, jež byla zveřejněna v ČNN 21. 6. 94 musel předseda KPV Dr. Drobný reagovat, což se také stalo. Následovala zejména korespondence kterou zabýval předseda KPV, a která jak tomu z povahy prohlášení spočívající do věcí jasno. Stáda je ze stádu, aby byl oznámen skutečný autor výroku muselo jít až po to, když se proběhla taková osobní domluva. Zřejmě se jednalo o tom pravdu a označit jmenem konkrétního autora. Vím delší dobu bylo velice nešťastné to, že předseda byl přisouzeno si časově zavazní sám. Byť našeho místa známého autora výroku nechal bych na nic a zveřejnil bych jej. U patřičným komentářem jediné tak bylo možné zaměřit tomu, aby nebyl obviněn on sám. Přílišná opatrnost v takovém případě nebývá na místě.

Výrok Mirko Štátného, který jak uvedl Dr. Stanislav Drobný předseda Konfederace politických vězňů v dopise č. 244/94 z 24. 3. 1994, větu "Kdo uráží prezidenta, uráží celý národ..." pronesl v poledne, kdy rozhlas přinesl Cibulkův výrok a neznal (...?) co říkal Havel u soudu, měl být rozptváán na půdě KPV ihned. Domnívám se, že tak nějak měl předseda KPV učinit, neboť šlo o výrok velice nešťastný,

který vřhal stín na celou Konfederaci politických vězňů... Omlouvat Mirko Štátného za jeho výrok tím, že "...pochází z legionářské rodiny, kde se slovo Pan President vždy vyslovovalo s úctou, když byl prezident demokraticky zvolen...", je opět pokus něco zastírat. Navíc je-li tato omluva vyjádřena až po třech měsících.

Kde žil Mirko Štátný, když neviděl co se zde po únoru 1948 dělo, jaké jme měli »Pány Presidenty«, jak byli voleni a co dobrého vykonali? A kde byl po listopadu 1989 kdy »Pana Presidenta« Havla jednohlasně zvolilo bolševicko-komunistické Národní shromáždění, že to by volba na kterou tak toužebně čekal, aby ho vynesla do nadoblačných výšin jeho ješitnosti a slávy...? A kde byl, že neviděl jak se komunistům za tuto volbu odvděčil a jak je všechny hájí až dosud...? A už zřejmě neopozoroval, když tento »Pan President« jako první zbaběle opustil umírající Československou republiku, aby si ve vhodný čas připravil hradní trůn v novém státě...? Jen člověk bláhový zatížený stejnými vlastnostmi jako jeho »prezidentský« idol, může takto srovnávat Pana Presidenta z doby první Československé republiky (jak jsme ho poznali) a také »Pana Presidenta« dnes (jak ho známe se všemi jeho ctnostmi). Řekne už konečně někdo všem těm, kteří jak Mirko Štátný, vidí budoucnost našeho státu přes »hovory z Lána, aby si protřeli oči a rozhlédli se kolem sebe...? Aby už konečně poznali kdo je v roli falešného hráče ve hře o skutečnou pravdu a spravedlnost v naší zemi...?

Z dopisu předsedy KPV JUDr. Drobného se dovidím, že (cituji): "...případ Havel je záležitostí pražské pobočky, která mu dala

"Res publica" č. 28/97

legitimaci a eventuelně čekáme podle stanov na jejich případný návrh." Já se však domnívám, že »případ Havel«, ač případ velice nešťastný je záležitostí všech členů KPV, neboť jeho »čestné předsednictví« a jeho výroky proti seznamům StB-áků se týkají celé rodiny KPV. Do tohoto případu se nesmí zašleť tlénice mezi pražskou pobočkou a ústředím KPV. Zde musí sehrát rozhodující roli celé předsednictvo KPV v čele s jeho předsedou!

A propos, pánové v Praze, vy, na pražské pobočce KPV a vy, na ústředí KPV - domníváte se snad, že v současné jakési plané a nesmyslné vaší vzájemné rivalitě zlepšíte a upevníte členské vztahy a důvěru v KPV?

Jste si vědomi toho na jak tenkém ledě se pohybuje? O co vám jde? Jde vám snad o přízeň »Hradu« nebo dokonce o posty? Nevadí vám, že vaše hašteření se přenáší na okresní pobočky, které zkomírají a potřebují schopné ústřední vedení?

JUDr. Stanislav Drobný, předseda KPV v dopise z 2. 3. t.r. mi sděluje, že "...asi neznáš naše veřejné písemné prohlášení, týkající se Havlových výroků, kdy vysvětlujeme náš názor, který se přikře odlišuje od jeho projevů a asi neznáš mé časté výroky na toto téma". Přiznávám, že opravdu nic takového neznám. Neznám žádný takový oficiální názor předsednictva ani předsedy KPV, nikde jsem se s nimi neměl možnost seznámit. Pokud však předseda Dr. Drobný mluví oním veřejným písemným prohlášením KPV bezzubou úvahou s názvem »Seznamy konfidentů StB záslužným činem«, pak musím s politiváním prohlásit, že je to opět jen »opakovací školní cvičení« toho, co se u nás v dobách komunis-

tické totality dělo. Jakékoli konstatování zločinné činnosti a nostalgické vzpomínání na oběti bolševického teroru, už naši veřejnost nezajímají a at' se nám to líbí nebo ne, přednesené nevhodným způsobem a v nevhodnou chvíli, už mnohé veřejné představitel jen dráždí. Chce to rasantnost a konkrétnost. Političtí vězni se musí nekompromisně vyjmenovat všechny, kteří selhali zejména v listopadových dobách a bezprostředně po nich. Musí však v prvé řadě zanést si před vlastním prahem a říci pravdu o tom, kdo a proč dělal libivou politiku při zakládání organizace, která měla být vedoucí politickou silou při tvorbě demokracie po listopadu 1989. Musí vyjmenovat všechny StB-áby a jejich spolupracovníky, kteří byli (anebo snad ještě jsou) ve vedení Konfederace politických vězňů od samého začátku. Nesmí přitom nikoho chránit, at' se jedná o kohokoli. Jen tak lze snad ještě zachránit to, co bylo a je povinností politických vězňů, kteří v odboji proti bolševikům hájili zájmy celé společnosti. Nikdo z nich tehdy neuvažoval o tom, že jednou z toho bude osobně těžit. A pokud se mezi námi našli jedinci, kteří po roce 1968 takto kalkulovali, pak je naši povinností říci o nich plnou

pravdu a postavit je na pranýř hanby. At' je to třeba i »Pan President«, který musí být záležitostí nás všech, nejen pražské pobočky.

Jsou-li v KPV možné rozdílné názory politické, náboženské i filozofické, jak uvádí Dr. Drobný v dopise, nesmí být rozdílné názory v pohledu na události, které tříští jednotu nejen politických vězňů, ale celé společnosti. A jak jsem se přesvědčil, a jak také uvedu, tyto rozdílné názory existují a škodí. Uvedu jen rozdílnost názorů na spor Cibulka contra Havel. Vlastní názor má předseda politické komise Miloš Slabák, kde převládá otevřená anonymita. Vedle něj má svůj názor Mirko Štátný, pro něhož výrok prezidenta (at' je to kdokoliv) je jediným oprávněným výrokem. A vlastní názor má také předseda Dr. Stanislav Drobný, který sice nesouhlasí s pokusy zpochybňovat věrohodnost Cibulkových seznamů konfidentů StB, ale to je také vše. Jsou to názory osobní a značně rozdílné, oficiální názor Konfederace politických vězňů jako takové, k němuž by se mohli vyjádřit také prostí členové KPV na pobočkách, neexistuje! Nemohu si pomoci, ale musím opět prohlásit, že »Případ Havel« je záležitostí všech členů KPV.

Duben 1994

5

požadání vydat kopie osobního svazku všem, na něž byl jako osoby nepřátelské svazek veden. Nárok na vydání kopie svazku přechází, než je již sledovaná osoba, i na blízké příbuzné. Duplikáty materiálů, které budou na požádání zájemcům k dispozici, se ponechávají v plném znění, i s případnými jmény pracovníků a spolupracovníků StB.

S politiváním ziroveně konstatujeme, že jsme nebyli, i když účast a přínos našich členů v protikomunistickém odboji jsou nepopíratelné, přizváni k žádnému jednání, které by se případným uvolněním materiálů StB zabývalo či zabývá. Nejen

archivních materiálů komunistického gestapa - Státní bezpečnosti. V zájmu ozdravení naší společnosti a zachování jejích demokratických svobod je nejvyšší čas tyto materiály zpřístupnit.

Konfederace politických vězňů by uvítala odtajnění a zpřístupnění veškerých materiálů Státní bezpečnosti, a to od jejího vzniku až do jejího zrušení. Je si však vědoma, že tento požadavek je v současné politické situaci neuskutečnitelný. Proto navrhuje odtajnit a zpřístupnit alespoň veškeré materiály StB starší třiceti let a z materiálů mladších odtajnit a na

Odtajnění materiálů StB

Vyjádření Konfederace politických vězňů

Po druhé světové válce bylo naprosto samozřejmé, že materiály Gestapa i dalších represivních složek budou zpřístupněny veřejnosti. Dnes, více než 5 let po pádu komunistického režimu se o celé záležitosti stále diskutuje. A nevyjasněnost a přetrvávající vazby nadále brání zpřístupnění

"Zpravodaj KPV" č. 2/Roč. 2

Stanislav Drobný

Žádáme tímto příznivce myšlenky otevření hornického skanzenu o zaslání finančního daru v jakékoliv výši na konto našeho občanského sdružení:

Česká spořitelna Jáchymov, č. ú.: 5184752 - 348 / 0800

Vaše dotazy, náměty, připomínky a nabídky ke spolupráci očekáváme na adrese:

Hornický spolek BARBORA

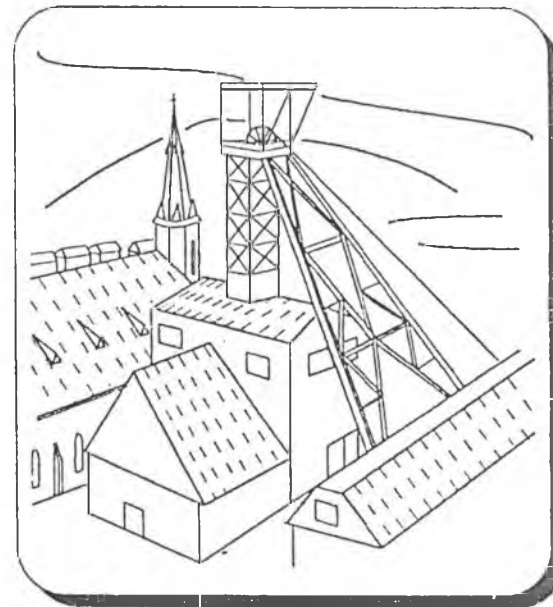
Královské horní město Jáchymov
Mathésiova 120, 362 51
tel. 0164 911 881

Jó, jó, se zakoupeným plánkem Budapešti v Moskvě "nikak sseboj nerozběroš".

VH.
Buř 1997

ZÁMĚR VYBUDOVÁNÍ HORNICKÉHO SKANZENU VYSOKÁ JEDLE V JÁCHYMOVĚ

Hornický spolek BARBORA JÁCHYMOV

Jakkoliv je prezident Václav Havel asi největším mecenášem naší doby a jeho příspěvky potřebným mimo jakoukoliv diskuzi, jeho přítomnost na setkání politických vězňů VIII. Jáchymovské peklo diskuzi vyvolalo. Byla mu vrácena legitimace konfederace polit. vězňů o kterou přišel nejasnými machinacemi prezidentské kanceláře a rovněž bylo konstatováno,

že v nedávné minulosti byla dána přednost je-
ho účasti festivalu Hornské kultury před Jách-
ymovským peklem.

V roce 1996 bylo v Jáchymově založeno občanské sdružení Barbora Jáchymov. Toto sdružení vzniklo jako reakce na neutěšený stav v oblasti ochrany technických památek pozůstalých po čtyřsetpadesátileté hornické činnosti v Královském horním městě Jáchymově. Přestože většina pozůstatků je již nenávratně aplanována, je přece jen možno některé obnovit a tím vhodně připomenout slavnou, ale i pohnutou hornickou minulost města.

Jáchymov zaujímá v dějinách našeho, ale i světového hornictví přední místo. Po objevení ložisek stříbra v druhém desetiletí 16. století a následné otvírce 134 stříbrnosných žil v intervalu málo přesahujícím 50 let se Jáchymov stal epicentrem baňské činnosti v české části Krušných hor. Bohatost zdejších dolů způsobila mimořádný příliv osadníků nejen z Českých zemí, ale též z blízkého Saska. Právě v Jáchymově čerpal světově proslulý vědec Georgius Agricola zkušenosti pro svoje dílo "Dvanáct knih o hornictví a hutnictví", které je unikátním popisem technické dovednosti 16. století. Ve století následujících nastává utlumení baňské činnosti, přesto je zde roku 1716 založena první hornická škola na světě, která měla vychovávat budoucí horní odborníky. Další světové pozornosti se Jáchymovu dostalo v roce 1898, kdy manželé Curieovi objevili v odpadech z továrny na výrobu uranových barev radium. Od roku 1908 bylo započato s výrobou radia i v Jáchymově. Jako tehdy první radiové doly na světě staly se jáchymovské doly opět po zásluze světoznámými.

Po druhé světové válce nastává obrovský rozvoj těžby uranu, který je však bohužel poznamenán tragédií politických vězňů, kteří byli nasazeni ve zdejších pracovních táborech. Po skončení těžby uranu, počátkem 60. let, zůstává poslední výspou hornické profese údržba technického zařízení pro čerpání radioaktivních pramenů do lázní.

Právě projekt občanského sdružení Barbora Jáchymov se bude snažit seznámit návštěvníky Jáchymova s touto zajímavou historií regionu, založenou nejen na bohatství rudních žil, ale především na práci a umu mnoha generací lidského pokolení.

Finálním záměrem pak je výstavba skanzenu, který bude zahrnovat zpřístupněné důlní dílo, povrchovou expozici a naučné stezky. V námi vytypované lokalitě se nachází středověký důl Vysoká Jedle, který patřil mezi nejvýznamější v jáchymovském revíru. Připomíná se již v prvním údobí dolování stříbra v první polovině 16. století a byl v činnosti do 19. století. Z období moderní těžby uranu pak pochází Štola č.1, která byla provozována v letech 1952-1957, a která nafarala komplex stařin dolu Vysoká Jedle. Celý areál se nachází 200 metrů od jámy Svornost, v místě bývalého "koridoru" na jámu Josef.

V případě úplné realizace projektu bude pro návštěvníky připraven okruh, jehož součástí bude štola Vysoká Jedle a historické důlní práce na vrchních partiích žily Evangelista, kde se zájemci seznámí s prací havířů ve středověku, kdy se chodby razily ručně jen pomocí železek a mlátku. Ve středověkých chodbách budou instalovány i některé nálezy z historických dolů, jako například originální dřevěná korytka na vodu, staré nářadí atd. V prostornější Štole č. 1 budou umístěny

moderní hornické stroje (vrtačky, hunty, nakladač, lokomotiva atd.). U východu ze štoly pak návštěvníci budou moci spatřit dvoje originální mříže, jako pozůstatek zátarasů proti útěku vězňů komunistických pracovních táborů. Právě prohlídka autentického důlního pracoviště by měla návštěvníkům přiblížit kruté pracovní podmínky politických vězňů při těžbě uranové rudy. Domníváme se, že takto vytvořená expozice přímo v podzemí dolu více osloví zájemce, než strohá výstavka umístěná ve vitrínách. A je nesmírně důležité, aby především mladá generace co nejlépe poznala pravou tvář a zločiny totalitního komunistického režimu.

Návštěvu důlního díla pak bude doplňovat povrchová expozice umístěná spolu se šatnou a pokladnou v příhodné stavbě. Návštěvníci se zde budou moci seznámit s geologií, historií a technikou dolování. Důlní a topografické mapy pak naznačí rozsáhlou dobývací práci. Připomenuty budou též ostatní krušnohorská centra dolování. Celou expozici doplní různé předměty z hornické profese, např. důlní lampy, oblečení apod. Atmosféru budou dokreslovat kvalitní fotografie z podzemí. V expozici samozřejmě nebude chybět výstava minerálů, nalezených ve zdejších dolech, které jsou právě po mineralogické straně světoznámé.

Významnou část expozice pak budou tvořit materiály týkající se pracovních táborů zřízených v Jáchymově po druhé světové válce a ve kterých byli v letech 1949 - 1960 vězněni především političtí vězni. Připomenuty budou též lágry a uranové doly v okolí nedalekého Horního Slavkova, ve kterých byl také umístěn značný počet politických vězňů.

Součástí skanzenu budou naučné stezky do blízkého i širšího okolí, které budou vybaveny informačními tabulemi upozorňujícími na zajímavá místa z historie dolování. Jednotlivé zastávky budou také vytvořeny v místech bývalých lágrů (Svornost, Rovnost, Nikolaj, Eliáš, Barbora atd.) Zájemci tak budou moci plně pochopit rozsáhlou "tajného prostoru Jáchymov". Pociťujeme, že takovéto informace zde v současné době chybí, neboť mnozí návštěvníci Jáchymovska nevědí, že tráví svoji dovolenou přímo v místech, kde trpěli nevinní lidé.

V případě plné realizace ideového záměru občanského sdružení Barbora Jáchymov by tak vznikl ucelený kulturní bod, který by na sebe mohl vázat další aktivity, komerční i neziskové, a který bude vhodně zapadat do připravované koncepce města Jáchymova, jako města rekreačního s širokou nabídkou lázeňského, odpočinkového, sportovního i kulturního vyžití.

AUTOATLAS ČR

Autoatlas ČR v měřítku 1:100 000 představuje zcela ojedinělý projekt – jde o první dílo, které je v dlouhé historii naší i světové kartografie komplexně zpracované digitálními metodami. Spirálová, 232 str.

NOVINKA ROKU 1997

322420 389 Kč 194 Kč

Jan Halada PRŮVODCE EVROPSKÝM MYSLENÍM

Cesta za moudrostí je plná úspěchů a tápání, vítězství i proher... Poutavý výklad představuje postavy evropského myšlení nejen jako velké myslitele, ale nahlíží rovněž do jejich soukromí a občanských životů. Pevná vazba, 160 str.

322322 105 Kč 52 Kč